

РЕШЕНИЕ

№ 11986

гр. С., 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 71 СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА
като разглежда докладваното от ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА Гражданско дело № 20221110139071 по описа за 2022 година

и взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на К. С. М. срещу „Т.“ ЕАД, с която са предявени по реда на чл. 422 ГПК искове с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответника дължи на ищеца сумата от 340,95 лв. (събрана без основание сума по изпълнително дело № 20218560402207 по описа на ЧСИ с рег. № 856 Б. Б., образувано за събиране на вземанията по изпълнителен лист от 16.03.2021г., издаден по гр.д. № 63667/2019г. по описа на СРС, 164 с-в, погасена доброволно от ищеца преди образуване на изпълнителното дело) и чл. 59 ЗЗД за признаване за установено, че ответника дължи на ищеца сумата от 251,62 лв. (платени такси по т. 26 от ТТРЗЧСИ и разходи в изпълнителното производство, с която ответника се е обогатил, спестявайки си разходи), или сума в общ размер от 592,57 лв., ведно със законната лихва от 21.04.2022г. до окончателното плащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 21799/2022г. по описа на СРС, 71 състав. Претендира разноски.

Ответникът „Т.“ ЕАД е депозирал отговор по реда на чл. 131 ГПК, с който оспорва исковете като неоснователни. Твърди, че не е налице влязло в сила решение, с което да е прието за установено, че ищеца не дължи сумите, за които бил издаден изпълнителен лист по гр.д. № 63667/2019г. по описа на СРС, 164 с-в, въз основа на който било образувано изпълнително дело № 20218560402207 по описа на ЧСИ с рег. № 856. Възразява, че процесната сума не била постъпвала по сметка на ответното дружество, поради което липсвало неоснователно обогатяване. Изтъква, че претенцията включвала и събрани и

удържани суми за такси на ЧСИ. Моли за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като взе предвид изразените от страните становища и обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл.235 от ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

При анализ на съвкупния доказателствен материал по делото безспорно се установява, че срещу ищеца К. С. М. е било образувано изп.д. № 20218560402207 на ЧСИ Б. Б., рег. № 856 КЧСИ въз основа на издаден изпълнителен лист от 16.03.2021г., издаден по гр.д. № 63667/2019г. по описа на СРС, 164 състав. С Решение № 20005970 от 08.01.2021г. по гр.д. № 63667/2019г. по описа на СРС, 164 състав, влязло в сила на 30.01.2021г., е признато за установено, че К. С. М. дължи на „Т.“ ЕАД сума в общ размер от 485,93 лв. – главница и лихва за доставена топлинна енергия и дялов разпределение, предмет на издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 43951/2019г. на СРС, 164 с-в, като К. С. М. е бил осъден да заплати на ответното дружество „Т.“ ЕАД сумата от 165,16 лв., представляваща разноси в исковото производство, както и сумата от 70,79 лв., представляваща разноси в заповедното производство, или общо сумата от 235,95 лв., за която сума е издаден изпълнителния лист по горното изп. дело.

Към исковата молба ищецът е приложил платежно нареждане от 15.02.2021г., според което е заплатил на ответника сумата от 790 лв., като в основанието на платежното нареждане изрично е посочено, че плащането се извършва по гр.д. № 63667/2019г. на СРС, 164 състав. Сумата покрива в цялост както признатите за установени вземания за главница и лихва, така и разноските по двете производства, за които е бил осъден М.. Ответникът не е оспорил плащането. Следователно, към датата на образуване на изп.д. № 20218560402207 на ЧСИ Б. Б., рег. № 856, както и към датата на издаване на самия изпълнителен лист от 16.03.2021г., въз основа на който е образувано то, ищеца вече е заплатил вземанията, за които е бил осъден с горното решение на СРС, 164 състав. Въпреки плащането ответникът е образувал изпълнителното дело, като според издадено от ЧСИ Б. Б., рег. № 856 удостоверение изх. № 11150/15.03.2022г. по изпълнителното дело са постъпили плащания в общ размер от 592,57 лв., от които в полза на вискателя „Т.“ ЕАД са преведени суми в общ размер от 340,95 лв., от които 165,16 лв. – разноси по горното гражданско дело, 70,79 лв. – разноси по горното заповедно дело, 100 лв. – разноси по изпълнителното дело за юрисконсултско възнаграждение и 5 лв – разноси за издаване на изпълнителен лист и 251,62 лв. такси по чл. 79 ЗЧСИ в полза на вискателя-ответник.

Със съобщение изх. № 8624/22.02.2022г. на ЧСИ Б. Б., рег. № 856 ищецът К. М. е бил уведомен, че е разпоредено приключване на изпълнителното производство поради пълно погасяване на задължението му.

Съгласно разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато длъжникът представи разписка от вискателя, надлежно заверена, или квитанция от пощенската станция, или писмо от банка, от които се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за вискателя преди образуване на

изпълнителното производство. В конкретния случай няма данни изпълнителното производство да е прекратено в посочената хипотеза. Безспорно се установява в процеса, че ищеца е заплатил претендираната от ответното дружество сума преди образуване на изпълнителното дело, както и преди издаване на самия изпълнителен лист. Ответникът не е оспорил обстоятелството, че с плащането от 15.02.2021г. са погасени всички вземания. При това поведение на ответното дружество с прибегване до принудителни действия по събиране на вече заплатената сума в нарушение на чл. 3 ГПК следва да се приеме, че принудителното събиране на сумите по образуваното изпълнително дело е лишено от основание, а така също и сумата за юрисконсултско възнаграждение в изпълнителното производство и предплатените по същото суми. Ответникът, комуто е доказателствената тежест, не е ангажирал доказателства за наличие на основание за имущественото разместване. Поради това претенцията по чл. 55, ал. 1 ЗЗД се явява основателна в пълния претендиран размер от 340, 05 лв.

По отношение на претенцията за сумата от 251,62 лв. за такси и разноски по ТТРЗЧСИ, принудително удържани по изпълнителното дело, но недължими от ищеца, следва да се посочи, че по делото еднопосочно се установява твърдението за тяхното принудително събиране, както и обстоятелството, че не са преведени на ответното дружество, а са послужили за погасяване на такси и разноски по изпълнението. Съгласно чл. 79, ал. 1, т. 1 ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника с изключение на случаите, когато делото се прекрати съгласно чл. 433 ГПК, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство. Вече се каза, че плащането е извършено от ищеца преди образуване на изпълнителното дело. След като вземането на ищеца е било в цялост удовлетворено още преди издаване на изпълнителния лист, то задължението за такси и разноски по ТТРЗЧСИ не следва да се понася от него. Доколкото таксите са излезли от патримониума на длъжника, не са преведени директно на вискателя, не се доказва в производството дължимостта на същите, то претенцията и в тази част на ищеца се явява основателна.

Относно разноските за производството:

При този изход на правния спор в тежест на ответника е да възстанови разноските, които ищеца е направил за исковото производство, установени в общ размер от 525 лв. – *платена държавна такса, и адвокатско възнаграждение*. Следва да се присъдят и разноските, направени в заповедното производство по ч.гр.д. № 21799/2022г. по описа на СРС, 71 състав в общ размер от 525 лв. – *заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение /арг. от т. 12 от ТР № 4/2013 г. от 18.06.2014г. на ОСГТК/*.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл.55, ал.1 ЗЗД и чл. 422 ГПК, вр. чл.59, ал.1 ЗЗД, че „Т.-С.“ ЕАД, с ЕИК ., със

седалище и адрес на управление гр. С., ул. „„“ № 23Б, дължи на К. С. М., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. С., ж.к. „„, бл. 44, вх. А – чрез адв. Х. сумата от 340,95 лв. (събрана без основание сума по изпълнително дело № 20218560402207 по описа на ЧСИ с рег. № 856 Б. Б., образувано за събиране на вземанията по изпълнителен лист от 16.03.2021г., издаден по гр.д. № 63667/2019г. по описа на СРС, 164 с-в, погасена доброволно от ищеца преди образуване на изпълнителното дело) и сумата от 251,62 лв. (платени такси по т. 26 от ТТРЗЧСИ и разходи в изпълнителното производство, с която ответника се е обогатил, спестявайки си разходи), или сума в общ размер от 592,57 лв., ведно със законната лихва от 21.04.2022г. до окончателното плащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 21799/2022г. по описа на СРС, 71 състав.

ОСЪЖДА „Т.-С.“ ЕАД, с ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „„“ № 23Б, да заплати на К. С. М., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. С., ж.к. „„, бл. 44, вх. А – чрез адв. Х., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **525 лв.** – разноси за исковото производство и сумата от **525 лв.** – разноси за производството по ч.гр.д. № 21799/2022г. по описа на СРС, 71 състав.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от датата от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____